

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

The Apostles' Answer — A KJV Bible Study with Strong's Numbers

השאלה והתשובה — האמינו, שובו, הטבלו, קבלו את רוח הקדש
דוקטרינה מקראית יסודית — הבשורה של ישוע המשיח

במלים פשוטות

אלהים ברא אותך, ואלהים אוהב אותך. כל אדם חטא, והחטא מפריד אותנו מאלהים. אלהים שלח את בנו, ישוע המשיח. ישוע לא חטא לעולם, אך הוא מת לכפר על חטאינו. אחר כן הקים אלהים אותו מן המתים, והוא חי כעת. הנה מה ששליך לעשות. האמן בבשורה הטובה הזאת בכל לבבך. שוב מדרכי הרשע שלך — הפתבים הקדושים קוראים לזה תשובה. הטבל — רד אל תוף המים בשם ישוע המשיח — ואלהים יסלח לחטאיך. אלהים יתן לך את רוחו הקדוש לשכן בתוכך. אחר כן המשיח ללכת אחרי ישוע כל יום, יחד עם אחרים המאמינים, עד סוף חייך. הוא ישמרך, והוא יתן לך חיים שלא יפסקו לעולם.

דבר פתיחה

חבר, השאלה החשובה ביותר שאדם יכול לשאול נשאלה ביום שבו נולדה הקהילה. אנשים ששמעו את האמת נדקרו בלבם, והם קראו, מה נעשה? לא נאמר להם רק להרגיש דבר מה, או לשאת תפילה ולהמשיך לחיות כבתחילה. ניתנה להם תשובה שיש בה פתח, ולפתח היה מדרך לעבור. האמינו — בכל לבבכם — כי ישוע המשיח מת בעבור חטאיכם וקם מן המתים, כי האמונה באה משמיעת דבר האלהים. שובו — פנו מחטאתכם בכל לבבכם. הטבלו בשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם — נקברים עמו, ונקומים לחיות חיים חדשים. קבלו את מתת רוח הקדש — כי כל מי שאין בו רוח המשיח אינו שייך לו. ואל תעמדו בפתח: השליחים מלמדים גם את הנושעים להמשיך עמו, ולעמוד בסבלנות עד הקץ — כי הישועה מתחילה באמת, ממשיכה באמת, ומסתיימת באמת. תפילה היא התחלה טובה, ואתם יכולים להתפלל אותה בשעה זו; אך הטו אזניכם לכל מה שהשיבו השליחים, ועשו כן, ותושעו. זהו הדרך להיכנס. חקרו אותה בעצמכם, והתהלכו בה.

שלוש שאלות שמחקר זה עונה עליהן:

1. כאשר העם נדקרו בלבם וזעקו, מה נעשה, כיצד ענו השליחים?
2. מה פרושו להאמין בלב ולהודות בפה, ומה עושה הטבילה בשם ישוע המשיח?
3. מה סבל המשיח כדי לכפר על חטאינו, ולמי מובטחת מתת רוח הקדוש?

א. השאלה — אנשים אחים, מה נעשה?

מעשים 2:36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: (37) ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות:
לבם נקר בהם -- אנשים אחים, מה נעשה?

II. הבסיס — המשיח מת, ודמו מטהר מחטא

- A. הרומאים 5:8** אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים:
בעד היינו חטאים -- המשיח מת בעדנו.
- B. חזון יוחנן 1:5** ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו:
[G3068 louo] העד הנאמן + בכור מן המתים -- למי שאהבנו -- ורחץ אותנו מחטאינו בדמו שלו.
- C. אפרים 1:7** אשר בו לנו הפדיום בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו:
אשר בו יש לנו הפדות בדמו = סליחת החטאים.
(המחשבות האישיות שלי — הגאולה וסליחת החטאים הן בו. זו הסיבה שאנו נטבלים אל תוכו: הדם המטהר אותנו, והסליחה שהוא קונה, נמצאים באותו האחד שאליו אנו נטבלים.)
- D. ישעיהו 52:14** כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם:
מראהו נשחת מאיש ותארו מבני אדם.
- E. ישעיהו 50:6** גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק:
את גוי נתתי למכים ולחיי למרטים -- פני לא הסתרתי מכלמות ורק.
- F. תהלים 22:14** כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: (15) יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתי: (16) כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: (17) אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: (18) יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
כל עצמותי התפרדו -- דקרו ידי ורגלי -- יחלקו בגדי ועל לבושי יפילו גורל.
- G. ישעיהו 53:4** אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה: **[H7495 rapha]** (5) והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו:
הוא מחלל מפשענו + מדכא מעונתינו -- ובחברתו נרפא לנו.
- H. מתיו 27:28** ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני: (29) וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: (30) וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו:
עטרת קוצים על ראשו -- הם ירקו עליו והכוהו על הראש.
- I. לוק 22:44** ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ:
זעתו היתה כטפי דם גדולים נופלים ארצה.
- J. ג'ון 19:34** אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים:
חנית דקרה בצדו -- ומיד יצאו משם דם ומים.
(מחשבותיי האישיות — קרא זאת לאיטך, ודע שזה היה בעבורך. הפנים שיצרו את הכוכבים עוותו עד בלי היכר. הגב הנושא את כל הדברים נפתח ברצועה. הידיים שרפאו את המצורע נוקבו בברזל. עצמותיו בלטו למספר. הזיעה נטפה כדם לפני שהוכה מסמר אחד. הוא לא נוצח בכוח: הוא נתן את גבו מרצונו; הוא לא הסתיר את פניו. כל חבורה הייתה חטאך המושם עליו, כל פצע היה עוונך, כל טיפה הייתה חובך. וכאשר נשלם הדבר, דם ומים זרמו מצדו — הדם לכבס אותך, והמים לקבור אותך בו. אז כאשר נאמר לך לשוב ולהיטבל, אין מבקשים ממך לעשות דבר קשה. מבקשים ממך לקבל, על ברכיך, את מה שעלה לו בכל אותו מחיר.)
- ## III. האמן באדון ישוע המשיח — והודה בו בפיו
- A. בראשית 15:6** והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: **[H539 aman]**
האמן ביהוה -- ויחשבה לו צדקה.
- B. הרומאים 4:3** כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה:
אברהם האמן באלהים -- ויחשב לו לצדקה.
- C. במדבר 21:8** ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוח וראה אתו וחי: (9) ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:
כל הנשוח, בהביטו אליו -- ויחי.

D. ג'ון 3:14 וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא: **[G4100 pisteuo]** (15) למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: (16) כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים:

כשם שמושה הרים את הנחש -- כך צריך בן האדם להירום -- כל המאמין בו לא יאבד, כי אם יהיו לו חיי עולם.

(מחשבותיי האישיות — הנחש שני אלה זה לצד זה ותן להם ללמד. במדבר, אנשים גוססים לא נצטוו להרוויח מרפא. נאמר להם להביט, באמונה, אל מה שאלוהים הרים על מוט — והם חיו. ישוע אומר שאותו מוט היה תמונה של צלבו שלו. האמונה היא המבט. לפני שאדם חוזר בתשובה על משהו, או מציית למשהו, עליו תחילה להביט בכל לבו אל מי שהורם, ולבטוח בו. ושים לב לאברהם: הוא האמין, ואלוהים חשב זאת לו לצדקה — לפני התורה, לפני כל טקס. האמונה היא היכן שהכול מתחיל. אך שים לב כמה מהר האמונה עוברת אל הציות בפסוקים הבאים — באותו לילה, באותה שעה.)

E. הרומאים 10:8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: **[G3670 homologeo]** (9) כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: (10) כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה:

הודה בפיו כי ישוע הוא האדון + האמן בלבבך כי האלהים הקימו מן המתים -- ותושע.

F. הרומאים 10:13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:

כל אשר יקרא בשם יהוה -- יושע.

G. הרומאים 10:17 לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים:

האמונה באה משמיעה -- והשמיעה על ידי דבר האלהים.

H. מעשים 16:29 וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא: **[G4100 pisteuo]** (30) ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע: (31) ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך: (32) ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: (33) ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו:

אדוני, מה עלי לעשות כדי להושע? -- האמן באדון ישוע המשיח -- ונטבל הוא וכל אשר לו, מיד.

(מחשבותיי האישיות — רק פעמיים בכל התנ"ך נשאלת שאלה זו במדויק בקול רם: כאן בכלא בפיליפי, ובפנטקוסט במעשי השליחים ב'. הצב את שתי התשובות זו לצד זו. הקהל בפנטקוסט כבר שמע וכבר האמין — לכן נדקרו בלבם — ולכן פטרוס התחיל בשלב הבא: שובו בתשובה והיטבלו. הסוהר לא ידע דבר עדיין, לכן פולוס התחיל בשלב הראשון: האמן — ואז דיבר אליו את דבר האדון, ובאותה שעה בלילה נטבל האיש. שתי התחלות, דרך אחת. האמונה אינה מתחרה בטבילה, והטבילה אינה מתחרה באמונה; האמונה היא הלב הנשמע, ואותה שעה מספיקה.)

I. עברים 11:6 ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו:

בלי אמונה אי אפשר להיות רצוי לו -- הבא אל האלהים צריך להאמין כי הוא הוה.

IV. התשובה — שוב, הטבל, קבל את רוח הקדש

מעשים 2:38 ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש: **[G859 aphasis]** **[G907 baptizo]** **[G3340 metaneo]** (39) כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אליהם:

שובו + הטבלו בשם ישוע המשיח לסליחת חטאים -- ותקבלו את מתנת רוח הקדש.

V. שוב

A. מעשים 3:19–3:20 (KJV 3:19) לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח:

התשובה + ההתהפכות -- למען ימחו חטאיכם.

B. לוק 13:3 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:

אם לא תשובו -- תאבדו כלכם כמוהם.

C. הקורינתיאנים 7:10 כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות:

עצב כרצון אלהים פועל תשובה לישועה -- ועצב העולם פועל מות.

(מחשבותיי האישיות — אל תחשבו שזוהי מילה קטנה, שנאמרת פעם אחת ותם ונשלם עניינה. שובה, ומילים כמוה, מהדהדות בכל התנ"ך ובברית החדשה מאה שתיים-עשרה פעמים — ארבעים ושש בתנ"ך, ושישים ושש בברית החדשה. מן הנביאים הקוראים שובו, שובו, עד יוחנן הקורא שובו, עד האדון עצמו, עד השליחים, עד המשיח המקום שקם לתחייה הכותב לקהילות — קול אחד עובר מבראשית ועד ההתגלות: שובו. אלוהים לא חדל אף פעם לקרוא לבני האדם לכך. ואיש אינו רשאי לחדול מלעשות זאת.)

VI. הטבלו אל המשיח לסליחת חטאים

A. מעשים 22:16 ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו: [■ G907 baptizo]

קום והטבל ורחץ את חטאתיך -- בקראך בשם יהוה.

B. הרומאים 6:4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים:

נקברנו עמו בטבילה למות -- למען כאשר קם המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים חדשים.

C. קולוסים 2:12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים:

נקברנו עמו בטבילה -- קמנו עמו באמונת פעלת אלהים.

1 D. פיטר 3:21 וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח:

הטבילה כעת תושיע גם אתנו = בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה.

(מחשבותי האישיות — לא המים הם המושיעים. זוהי תשובת מצפון טוב כלפי האלוהים: הדם המוחל על המצפון באמצעות ציות הטבילה, והאדם המוקם לחיים חדשים.)

2 מלכים 5:10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: [■ H2891 taher]

לך ורחצת בירדן שבע פעמים -- וישב בשרך לך וטהר.

2 מלכים 5:13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר:

אלו הנביא היה אומר לך לעשות דבר גדול, הלא תעשה אותו? -- אף כי אמר לך, רחץ וטהר?

2 מלכים 5:14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:

הוא טבל שבע פעמים בירדן -- וישב בשרו כבשר נער קטן, ויטהר.

(המחשבות האישיות שלי — הנה אותה האמת המצוירת לפני זמן רב. נעמן היה איש גדול, ומצורע, ונאמר לו לעשות דבר קטן: לרדת ולרחוץ בירדן שבע פעמים, ולהיטהר. הוא כעס, וציפה למחווה גדולה, וחשב שנהרות ארצו טובים ממי ישראל — כשם שאנשים עדיין נכשלים במצווה פשוטה כזו. אך לא מי הירדן הם שריפאו אותו; אלא שמיעת דבר האלהים במים אשר האלהים קבע בשמם. הוא ירד וטבל שבע פעמים, ובשרו שב כבשר נער קטן. כך נולד אדם מחדש: לא במאמץ גדול משלו, אלא בירידה בציות, ובעלייה כילד חדש, וטהור.)

E. סנט מארק 16:16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: [■ G907 baptizo]

מי שמאמין ונטבל -- יושע.

F. ג'ון 3:5 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים:

[■ G1080 gennao]

אם לא יולד איש מן המים והרוח -- לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים.

G. הגלטים 3:27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: [■ G907 baptizo]

כל אשר נטבלו במשיח -- לבשו את המשיח.

H. טיטוס 3:4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: (5) אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש:

חסד אלהים מושיענו ואהבתו נגלו -- לא מתוך מעשי צדקה -- כי אם ברחמיו הושיע אותנו על ידי רחיצת הלידה מחדש.

I. אפרים 2:8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא: [■ G5485 charis] (9) לא מתוך

המעשים שלא יתהלל איש: (10) כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם:

כי בחסד נושעתם על ידי האמונה = מתת אלהים -- לא מתוך מעשים, למען לא יתהלל איש -- כי מעשה ידיו אנחנו, נבראים במשיח ישוע למעשים טובים.

(מחשבותי האישיות — יש להחזיק בשתי האמיתות הללו יחד, ואין כל סתירה ביניהן. החסד הוא המתנה; האמונה מקבלת אותה; והטבילה אינה מעשה הקונה דבר, לא יותר משנעמן קנה את ריפוי בטבילתו בנהר, או הגוססים קנו את חייהם בהיטם בנחש הנחוש. אלוהים סיפק את הכול; האדם רק מציית ומקבל. האיש העולה מן המים אין לו במה להתפאר — הוא נקבר, ואלוהים הקימו. נאמר לעיל על פטרוס א 3:21, וזה נכון גם כאן: זה לא המים, וזה לא מעשי ידינו. זהו חסד, המתקבל דרך ציות האמונה. והפסוק הבא ממש אומר למה משמשים המעשים: לא היסוד לישועה, אלא פריה — אנחנו מעשה ידיו של אלוהים, שנבראו מחדש במשיח ישוע כדי שנלך במעשים הטובים אשר הכין מראש למעננו. איש אשר מציית לציווי לא קנה את המתנה, ואיש הקורא לכך קנייה לא הבין את הציווי.)

1 J. טימותי 1:13 אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה:

מגדף + רודף + עושה -- אבל אני מצאתי רחמים.

(מחשבותי האישיות — שימו לב מי חטאיו נמחו בציות הזה. שאול מטרסוס רדף את דרך המשיח עד מות. הוא אסר אנשים ונשים וגרר אותם לבית הכלא, מגדף ורודף את עם האלוהים. האדון עצמו פגש אותו בדרך, הפילו לארץ, ודיבר אליו מן השמים. וְעַם כָּל זֹאת, שלושה ימים אחר כך, נשלח חנניה לומר: קום והיטבל, ומחה את חטאך, בקראך בשם האדון. אם האור בדרך לדמשק לא מחה את חטאי שאול, אך מי הציית מחו אותם, אזי אל יעלה על דעת איש כי חטאיו שלו מוסרים בדרך קלה יותר מזו שנתן האלוהים לגרוע שבחטאים).

ז. קבל את מתנת רוח הקדש

A. מעשים 19:5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: (6) ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו:

נטבלו בשם האדון ישוע -- רוח הקדש באה עליהם.

B. הרומאים 8:9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: **אם אין רוח המשיח באיש כלשהו -- אין הוא שלו.**

C. מעשים 2:39 כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו: **ההבטחה היא לכם + לבניכם + לכל אשר במרחקים.**

D. אפרים 1:13 ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: (14) כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו:

נחתמתם ברוח הקדש ההבטחה -- אשר הוא ערבון נחלתנו.

E. הקורינתיאנים 1:22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: **חתם אותנו ונתן את ערבון הרוח בלבנו.**

סיום

אפרים 4:30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאולה: **אל תעציבו את רוח הקדש אשר לאלהים -- אשר בו נחתמתם ליום הגאולה.**

(המחשבות האישיות שלי — רוח הקודש איננה גמול השמור למעטים נבחרים. הוא חותם המלך על אלה השייכים לו, וה-עֶרְבּוֹן — החלק הראשון של הנחלה המשולם מראש — לאות שאתה שייך לו עד יום הפדיון. על כן השאלה עומדת בפשטות, ויש לשאול אותה: קיבלת אתה את רוח הקודש? כי הדבר אומר זאת בבירור: כל מי שאין לו רוח המשיח, איננו שלו. מכתב בלי חותם איננו מכתב המלך. אדם בלי הרוח איננו עדיין של המשיח. בקש אותו עד אשר תהיה לך.)

מבחן תרגול

1. ויהי כשמעם זאת ויתקפו בלבם ויאמרו —
(a) מדוע אתה מתמהמה?
(b) אנשים אחרים, מה נעשה?
(c) אדוני, מה עלי לעשות להושע?
2. שובו והטבלו כל אחד מכם בשם ישוע המשיח ל —
(a) סליחת החטאים
(b) תשובת מצפון טוב
(c) גאולת הנחלה הנקנית
3. ויבא בקרדה ויאמר, אדוני, מה עלי לעשות להושע? ויאמרו, האמן באדון ישוע המשיח. ובשעה ההיא בליקה הוא —
(a) נחתם ליום הגאולה
(b) ויטבל בירדן שבע פעמים
(c) נטבל, הוא וכל אשר לו, מיד
4. ויטבל נעמן בירדן שבע פעמים וישב בשו —
(a) בבוא ימי הרוחה
(b) בבשר ילד קטן, והוא היה טהור
(c) ברחיצת ההתחדשות
5. הנחמו אפוא ושובו —
(a) למען ימחו חטאיכם

(b) כֵּן הֶאֱבְדוּ גַם אֶתֶם כָּלְכֶם
(c) וְעֶצְבוֹן הָעוֹלָם פָּעַל מוֹת

וְאִם אֵין לְאִישׁ רוּחַ הַמָּשִׁיחַ —

(a) הוּא נִחְתָּם לְיוֹם הַגָּאֻלָּה

(b) לֹא יוּכַל לְבוֹא אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים

(c) הוּא אֵינְנו שָׁלוּ

7. לְאַהֲבָה אֶתְנוּ וְהִרְחֵץ אֶתְנוּ מִחַטָּאתֵינוּ —

(a) בְּמִי הִירָדֵן

(b) בַּדְמוּ

(c) בַּדְבַר הָאֱלֹהִים

מפתח תשובות: 1-b · 2-a · 3-c · 4-b · 5-a · 6-c · 7-b

איך המחקר הזה מתפצל

מסלול צדדי — אל הגלטים ג:כז ("נטבלתם למשיח") נפתח אל זרע אברהם: "ואם אתם למשיח, אם כן זרע אברהם אתם ויורשים על פי ההבטחה" (אל הגלטים ג:כט).

מסלול צדדי — אל האפסים א:יד ("ערבון הרוח") נפתח אל גאולת הנחלה הקנויה — הנחלה עצמה, והיום שבו ישולם הערבון במלואו.

מילות מפתח יווניות

“האמין” — **G4100 pisteuo** — להֶאֱמִין; לְבַטֵּחַ; לְמַסֵּר אֶל
הָאֱמֵן בְּאֶדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתוֹשֵׁעַ — אֲמוּנָה בְּלֵב, לִפְנֵי כָל צַעַד שְׂנַעֲשֶׂה.

“הִתְנוּדָה” — **G3670 homologeo** — לומר אֶת אוֹתוֹ הַדְּבָר; לְהוֹדוֹת בְּגִלּוֹי
בְּפֶה נִעְשִׂית הַהוֹדָיָה לִישׁוּעָה.

“לחזור בתשובה” — **G3340 metaneo** — לשנות את הדעת; לחזור בתשובה
הַפְּנִייה הַמְּחוֹלֶלֶת אוֹתָהּ — לֹא רַק צַעַר, אֲלָא מַחֲשַׁבָה שֶׁנִּתְחַדֶּשֶׁה כִּלְפִי הָאֱלֹהִים.

“התטבל” — **G907 baptizo** — לרחוץ; להיטבל במים ולקום שוב
מַעֲשֵׂה הַצִּיּוֹת הָרִאשׁוֹן: נִקְבַּר עִמּוֹ, וְקָם לַחֲיִים בַּהִתְחַדְּשׁוֹת.

“נְרַחֵץ” — **G3068 louo** — לְטַבּוֹל; לְרַחֹץ אֶת כָּל הַגּוּף
רַחֵץ אוֹתְנוּ מִחַטָּאתֵינוּ בְּדָמוֹ.

“סליחה” — **G859 aphesis** — שילוח; עזיבה; סליחה
נִטְבְּלוּ בַּשֵּׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְסִלִּיחַת הַחַטָּאִים — הַחַטָּאִים שֶׁעֲבְרוּ נִשְׁלַחוּ מֵעַל.

“נוֹלֵד” — **G1080 gennao** — לְהוֹלִיד; לְהוֹלִיד
אִם לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן הַמַּיִם וְהָרוּחַ לֹא יוּכַל לְבוֹא אֶל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים.

“חן” — **G5485 charis** — חֶסֶד; מִתְּנַת חֶנֶם
כִּי בַחֶסֶד נוֹשַׁעְתֶּם עַל יְדֵי הָאֲמוּנָה — הִיא מִתְּנַת אֱלֹהִים.

מילות מפתח בעברית

“האֲמִין” — **H539 aman** — לְבַטֵּחַ; לְהִיּוֹת נָכוֹן; לְהִיּוֹת נֶאֱמָן — שֶׁרֵשׁ הַמִּלָּה “אֲמֵן”
וְהָאֱמֵן בִּיהוָה וַיַּחֲשֹׁבָה לוֹ צִדְקָה.

“טָהוֹר” — **H2891 taher** — לְהִיּוֹת טָהוֹר; לְהִיּוֹת נָקִי
רַחֵץ וְטָהַר — וּבָשְׂרוּ שֶׁב כְּבֶשֶׂר נֶעַר קֶטָן.

“נְרַפָּא” — **H7495 rapha** — לְרַפֵּא; לְהַשְׁלִים
בְּחִבְרָתוֹ נְרַפָּא לָנוּ.

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Modern Hebrew Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©